

3. Esélyteremtő közoktatást!

Milyen iskolarendszert akarnak a szociáldemokraták? Olyat, ami esélyteremtő, és mindenki számára elérhető, korszerű tudást biztosít. Olyat, ami a jövőre fókuszáló képességeket fejleszt, amely segít kibontakoztatni a diákok sokoldalú tehetségét, amely megalapozza a sikeres munkavégzéshez szükséges kompetenciákat és támogatja a személyiség fejlődését, a kreativitást, megteremti az élethosszig tartó tanulás feltételeit. Olyat, amely kiemelt figyelmet fordít a modern technológiák felhasználására, a szociális képességek fejlesztésére. Olyan iskolarendszert, amely minimalizálja az egymástól jelentősen eltérő családi hátterek hatását. Az iskola ne a társadalmi hátrányokat növelő, hanem az azokat csökkentő intézmény legyen! Olyat, ahol tanár, szülő és diák egyaránt jól érzi magát, és partnerek a pedagógiai folyamatban.

Meggyőződésünk, hogy a jövő iskolája gyerek- és diákközpontú, a tanítás minősége mellett kiemelten fókuszál a tanulás eredményességére és hatékonyságára. A közoktatás fenntartása és működtetése állami és önkormányzati feladat. Jelenleg az iskola által közvetített tudásanyag jelentős mértékben elavult, a megszerzett tudás sokszor használhatatlan a mindennapi életben. A tanítási-tanulási folyamatban lényegesen nagyobb hangsúlyt kell kapnia az együttműködési, az (info)kommunikációs kompetenciák fejlesztésének, a problémamegoldó, kritikai gondolkodás kialakításának, elmélyítésének. Alaptantervi, helyi tantervi és a nevelési-oktatási-tanulási folyamatok szintjén is kiemelt fontosságúnak tartjuk a pénzügyi, életvezetési tudatosság kialakítását.

Valljuk, hogy az európai közös értékek, az egymással való szolidaritás, az egyre szorosabb kooperáció soha nem volt fontosabb Magyarország számára, mint napjainkban. Az oktatás minősége meghatározza az ország jövőjét, a hosszú távra tervezett, versenyképes gazdaságnak, a fenntartható fejlődésnek, a foglalkoztatottság, az életszínvonal növelésének feltétele a korszerű, versenyképes, magas színvonalú tudást nyújtó oktatás. A minőségi munkát lehetetlenné tevő tanári munkaterhek mellett a tanulói túlterhelés is tarthatatlan.

A legalapvetőbb probléma, hogy az oktatást a jelenlegi hatalom nem a társadalmunk jövőjét hosszú távon meghatározó stratégiai kérdésként, hanem a belügyminiszter hatáskörébe rendelt hatalmpolitikai tényezőként kezeli.

Annak, hogy a jövő nemzedékeit kiváló képességű, magasan képzett pedagógusok oktassák-neveljék, szükséges feltétele, hogy a lehető legrövidebb időn belül a pedagógusbérek ériék el a diplomás átlagbért. Az állami, végletesen centralizált iskolafenntartói rendszer, a széles körű szakmai viták nélkül megszülető NAT és kerettanterv-rendeletek, a minimálisra redukált intézményi autonómia, a legfontosabb jogaiktól megfosztott iskolaigazgatók, tantestületek, iskolaszékek és diákönkormányzatok beszűkített mozgástere lehetetlenné teszik, hogy egy adott (tanulói, tanári, szülői) közösségre „szabott” pedagógiai programok szülessenek, a pedagógiai szabadságról nem is beszélve. Az iskolák állami fenntartásba vételének legfőbb indoka és deklarált célja: az iskolák közötti különbségek, a szegregáció csökkentése, az esélyegyenlőség növelése nem hogy megvalósult volna, ellenkezőleg, tovább nőtt a szelekció és a szegregáció, az iskola mára a társadalmi egyenlőtlenségek újratermelésének egyik elsődleges terepévé vált. A felsőoktatásban áterőltetett fenntartói „modellváltással” súlyosan sérült az egyetemi autonómia, amelynek már uniós következményei is vannak.

3.1. Egyenlő esélyek a bölcsődétől az érettségiig

A kisgyermekkor évei alapvetően meghatározzák a gyermek későbbi iskolai beilleszkedési és tanulási esélyeit és lehetőségeit. A gyermek fejlődése, valamint a szülők szociális körülményei,

lakáshelyzete és mindenekelőtt az édesanya képzettsége (iskolai végzettsége) és munkavállalási lehetőségei között szintén szoros összefüggés van. A jelenlegi rendszer ennek ellenére nem támogatja eléggé a szülők bevonását és a szülői partnerséget, a későbbi rossz iskolai teljesítményhez vezető korai okok feltárását, és nem segít annak megoldásában sem, hogy Magyarországon az egyik legnagyobb különbség a közoktatási intézmények között abban van, hogy milyen családi háttérű gyerekek járnak az adott iskolába. Ehhez járul hozzá a védőnői és családsegítői szolgálat elégtelensége, sok helyen a területi lefedettség, valamint a szakemberekkel való kooperáció hiánya. A jelenlegi iskolarendszer számos esetben tovább rontja az eleve hátránnyal érkező tanulók helyzetét, felzárkózási esélyeit. Ennek és az elhibázott felsőoktatáspolitikának a szomorú következménye, hogy a hátrányos helyzetű tanulók aránya pár év alatt 1,4%-ra esett vissza az egyetemeken és főiskolákon.

A tankötelezettség korhatárának leszállítása, a „gettóiskolák” számának növekedése, a középiskolai végzettséget nem szerzett, befejezett szakképzésben nem részesült korai iskolaelhagyók magas aránya miatt a szelekciós olló mára már radikálisan szétnyílt. Ezért az egyik legfontosabb feladatunk ma a közoktatásban a meglévő társadalmi és kulturális hátrányok csökkentése, kialakulásuk és újratermelődésük megelőzése.

- Támogatjuk a koragyermekkori nevelés fejlesztését, és mindenki számára hozzáférhetővé tesszük az iskola előtti nevelést.
- Megteremtjük annak a feltételét, hogy az iskolaérettségről azok döntsenek, akik ismerik a gyerekeket, akik kompetensek ebben: a szülők és az óvodapedagógusok.
- A tankötelezettséget azonnali hatállyal visszaállítjuk 18 éves korra, és haladéktalanul megteremtjük ennek tanügyigazgatási, tantervi feltételeit.
- Minden intézményben biztosítjuk a támogató-segítő szakemberek feladatarányos alkalmazásának lehetőségét, megteremtjük ennek finanszírozási feltételeit.
- Minden gyermeknek biztosítjuk a körzeti általános iskolákba való ingyenes eljutás lehetőségét.

Visszaszorítjuk az iskolai szegregációt. Olyan deszegregációs programot dolgozunk ki, amely:

- segíti a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekeket, hogy hároméves koruktól naponta járjanak óvodába; felmenő rendszerben megszünteti a normál iskolákban működő eltérő tantervű tagozatokat;
- egységes szabályozással a nem önkormányzati/ állami fenntartásban működő iskolákat is kötelezi arra, hogy arányos részt vállaljanak a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek oktatásából, vagyis az az intézmény, legyen bár állami, egyházi vagy alapítványi fenntartású, amely állami finanszírozásban részesül, nem válogathat a körzetében élő diákok között;
- kötelező, államilag finanszírozott minőségfejlesztést ír elő az átlagosnál nagyobb lemorzsolódási arányt produkáló iskolákban, valamint ott, ahol az átlagnál magasabb az alapvető kompetenciákban kudarcot valló tanulók aránya, valamint biztosítja ennek feltételeit;
- plusz bérrel ismeri el a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek oktatását.

3.2. Gyermekközpontú oktatás, használható tudás

Az elmúlt 13 évben a kormány nemcsak az iskolák fenntartását és finanszírozását, de a tananyagot, a kimeneti követelményeket és az érettségit is megváltoztatta, beszűkítette a tankönyvpiacot, kijelölte a kötelezően alkalmazandó tankönyveket, mindemellett az egyetlen

kerettanterv és a helyi tantervben minimálisra korlátozott tanári szabadság uniformizálta az oktatást. Az iskolában megszerezhető tudás az intézmények falain kívül nem vagy csak alig használható, ma az oktatási kormányzat nem tekinti az iskola feladatának a diákok együttműködési és kommunikációs készségeinek, a kritikus gondolkodás képességének fejlesztését. Nem vagy csak alig jelennek meg a tananyagban olyan, a jövőre koncentráció kompetenciák, mint a társadalmi és környezeti felelősség, a digitális készségek, a problémamegoldás. Emellett a tanulók eredményei nemzetközi összehasonlításban évről évre romló tendenciát mutatnak.

Feladatunk, hogy a diákok túlterhelésének csökkentésével párhuzamosan a jövőre fókuszáló, együttműködő problémamegoldást, a kritikus gondolkodást, a társadalmi felelősségvállalást és a digitális képességeket fejlesszük.

- Új Nemzeti Alaptantervet alkotunk, és támogatjuk, hogy az iskolák részére többféle kerettanterv álljon rendelkezésre.
- A kötelező óraszámok csökkentése mellett a „ismeretközpontú” oktatás helyett a „kompetencia-alapú” oktatásra-tanulásra helyezzük a hangsúlyt. Kiemelt szerepet kell kapnia a digitális, infokommunikációs képességek fejlesztésének.
- A civil szervezetekkel együtt fejleszteni fogjuk a tehetséggondozás hálózatát, a tehetséggondozó kollégiumokat.
- Szakköri, önképzőköri órakeretet biztosítunk a tanulók érdeklődésének megfelelő fakultatív délutáni foglalkozásokhoz.
- Az új Nemzeti Alaptantervben hangsúlyosan meg fognak jelenni olyan, a jövőre fókuszáló képességek, mint a kollaboratív problémamegoldás, a társadalmi felelősségvállalás, a környezetbarát gondolkodás, a kommunikáció és a kritikus gondolkodás fejlesztésének, a mesterséges intelligencia jelentette kihívások megismerésének lehetőségei.
- A „tendenciózus politikai nevelést” és militáns szellemet szolgáló szélsőséges tartalmakat töröljük az alaptantervből és a tankönyvekből.
- A közoktatásban átfogó digitalizációs reformot hajtunk végre, ami az IKT-eszközök fejlesztése mellett - többek között - támogatja az alternatív, online és offline tanulásszervezési módszereket is. Az európai keretrendszerekkel összhangban fejlesztjük a tanulói, pedagógusi és intézményi digitális kompetenciákat.
- Kiemelten támogatjuk a nyelvtanulást; átfogó nyelvoktatás-fejlesztési programot hajtunk végre az oktatásban; ösztönözni és támogatni fogjuk a mobilitási programokat, valamint az intézmények nemzetközi kapcsolatainak erősítését. El kívánjuk érni, hogy minden magyar gyermek az általános iskola végéig legalább egy európai idegen nyelvből alapfokú, a középiskola végére pedig legalább egy középfokú nyelvvizsgát tudjon tenni.
- A közoktatásban megteremtjük a szabad tankönyvválasztás feltételeit; támogatjuk az ezt elősegítő országos szintű, regionális és intézményi programokat. A választható kerettantervekben a NAT-hoz illeszkedő tanári szabadságot biztosítunk a tananyag megválasztásában.
- Megteremtjük a tantárgyi integráció és az alternatív tantárgyfelosztás feltételeit, és biztosítjuk ennek minőségi garanciáit.

3.3. Szakképzés – Inasok helyett sokoldalúan képzett szakembereket!

A 2010-es kormányváltás óta a hazai szakképzés négy koncepcióváltáson esett át, de ezek nem érintették azokat a rendszerszintű problémákat, amelyekkel a magyar szakképzésnek kell

szembenéznie 2024-ben. Továbbra sem modernizált a szakképzési infrastruktúra, továbbra is magas a lemorzsolódási arány, továbbra is alacsony a közismereti oktatás aránya, és a rendszer továbbra sem támogatja a képzési irányok közötti rugalmas átjárást, sőt szinte ellehetetleníti azt.

A jobboldali kormányok által bevezetett szakképzési koncepcióknak ugyanakkor egy közös pontja volt: az, hogy mindegyik rövid távú gazdasági, és nem hosszú távú oktatási és társadalmi szempontok alapján íródott.

További problémát jelent az, hogy kevés a duális képzésbe bekapcsolódó vállalkozás, a szakképzés és a felsőoktatás között nem alakult ki valódi és érdemi kapcsolat, a szakmai tárgyat oktatók technikai felkészültsége pedig – a továbbképzési rendszer elégtelensége miatt – hiányos, amin a centralizáció sem tudott segíteni. A szakképzésben továbbra sem épülnek egymásra a közismereti és a szakmai tárgyak, és ebben az elmúlt években sem történt előrelépés, hiszen a döntéshozóknak elsősorban a tanulói igények megváltoztatása, nem pedig a társadalmi igényekhez való alkalmazkodás a célja. Mivel mind a mai napig nincsen komoly elmozdulás a plurális szakképzés felé, így a szakképzés népszerűségét a tények helyett csupán a politikai vágyak támasztják alá. Ezért olyan szakképzési koncepcióra van szükség, amely az alapkészségek megerősítése mellett képes felszámolni a hátrányos helyzetű tanulók szegregációját, és az okos gazdaság keretein belül is érvényesülni tudó szakemberek képzésével elősegíti a társadalmi mobilitást.

- Megteremtjük a képzési irányok közötti rugalmas átjárás lehetőségét, ennek érdekében biztosítani fogjuk a szakmai vizsga után az érettségi és a technikus végzettség együttes megszerzésének lehetőségét, nappali rendszerben is.
- Az átjárhatóság követelményeként biztosítjuk a gimnáziumi érettségivel egyenértékű érettségivel való kilépést azok számára, akik pályát kívánnak váltani.
- A szakképzésen belül növelni fogjuk a közismereti tárgyak arányát; rugalmas megoldásokkal (orientációs évfolyam, érettségiszerzés lehetősége, közismeret növelése) négyévesse tesszük a szakképző iskolai képzést, kivételes lehetőségként hagyva meg a hároméves képzést.
- Biztosítjuk a tanulók képzési formák és ágazatok, továbbtanulási irányok közötti váltását reálisan lehetővé tevő segítő szolgáltatásokat (karrier-tanácsadás, különbözetre felkészítés, második idegen nyelv tanulásának lehetősége, ötödik érettségi tárgyra felkészítés).
- A szakgimnáziumok és a szakiskolák, illetve technikumok hátrányos megkülönböztetésének felszámolása érdekében egységes finanszírozási és ösztöndíjrendszert dolgozunk ki.
- Átlátható és egységes finanszírozási formát vezetünk be a szakképzésben is.
- Kiepítjük az Európai Képesítési Keretrendszerbe illeszkedő, moduláris és kompetenciaalapú Országos Képzési Jegyzék rendszerét.
- A projektalapú finanszírozási formák megtartása mellett növelni fogjuk a szakképzés támogatására fordított költségvetési forrásokat.
- A vállalkozásokat és a felsőoktatási intézményeket érdekeltté fogjuk tenni a szakképzésben tanuló diákok fogadásában, képzésében; olyan képzőközpontokat hozunk létre, melyek erősítik az iskolák és a vállalkozások, valamint a felsőoktatás közötti együttműködést.
- Olyan tantervi csomagokat vezetünk be, amelyek a szakképzés első két évében a tanulók körében eredményesen járulnak hozzá a hátrányok kiegyenlítéséhez és a készségfejlesztéshez.

- A lemorzsolódás által veszélyeztetett tanulók számára bevezetjük az ún. mentortanári rendszert.
- Visszaállítjuk a szakképzésben tanítók közalkalmazotti pedagógus státuszát.
- A szakmai tárgyat oktatók továbbképzéséhez továbbképzési támogatást biztosítunk;
- ösztönözni fogjuk az Erasmus+ program keretében megvalósuló külföldi képzés szakmai gyakorlatot, a szakmai látogatást, a mobilitási megállapodások megkötését, az intézmények külföldi kapcsolatrendszerének megerősítését.

3.4. Megbecsült pedagógustársadalom

Az elmúlt évek tiltakozásai mindenki számára világossá tették a magyar pedagógustársadalmat sújtó generális problémákat. A mesterségesen alacsonyan tartott pedagógusbérek és a pedagógusok túlterhelése mellett óriási problémát jelent a főállású pedagógusok számának csökkenése. A pedagógus szakszervezetek által készített tanulmányokban a szakemberek rendre arra hívják fel a figyelmet, hogy a főállású pedagógusok számának ingadozása és a nem megfelelő bérrendezés, valamint a bérek értékvesztése között szoros összefüggés van.

A magyar közoktatás egyik legégetőbb (és egyre súlyosbodó) problémája a pedagógus- és a nevelő-oktató munkát segítő szakemberhiány. Az igazi ok a pedagóguspálya anyagi, erkölcsi presztízsének lenullázása, az elviselhetetlen túlterhelés, az alkotó-értelmiségi létforma ellehetetlenítése. Az érdemi sztrájkjog és a pedagógusok közalkalmazotti státuszának elvétele, az aránytalanul nagy munkaterhet jelentő és a tanárokat kiszolgáltatottá tevő óraszám-növekedés, valamint a bürokratikus feladatok egyre nagyobb száma tovább csökkentették a pedagóguspálya vonzerejét, és növelték a pályaelhagyók számát, illetve a kontraszelekciót.

- Nincs eredményes, hatékony és demokratikus iskolarendszer a pedagógusok jogainak tiszteletben tartása nélkül. Olyan oktatáspolitikában hiszünk, ami a pedagógusok anyagi és erkölcsi megbecsültségére, szakmai autonómiájára, nevelői és oktatási szabadságára és kreativitására épít – és meg is teremti ezek feltételeit.
- Visszaállítjuk az óvodapedagógusok kellő szakmai elismerését, a két év utáni szakmai vizsga eltörlésével a pályakezdő óvodapedagógusok teljes értékű pedagógusi státuszát.
- A lakhatási támogatás rendszerét a fenntartótól függetlenül beleépítjük a cafetériába.
- A továbbképzési kötelezettség előírásához továbbképzési támogatást biztosítunk.
- Visszaállítjuk a pedagóguspálya tekintélyét, megállítjuk a már végzett pedagógusok gyors pályaelhagyását.
- Külön pótlékkal támogatjuk a hátrányos helyzetű diákok integrált nevelését és oktatását vállaló, valamint a fogyatékkal élő gyerekekkel foglalkozó pedagógusokat.
- Felülvizsgáljuk az intézményi- és pedagógusértékelési rendszert. Pedagógust és intézményt (egyént és szervezetet) egymásra gyakorolt hatásukban is értékelni kell. Az értékelési folyamatban meghatározó szerepe van az intézményvezetőnek és az iskola értékelési csoportjának. Akkreditált, a folyamatot professzionálisan segíteni képes szakértői csoportokat hozunk létre. Az intézményvezetők kiválasztásánál visszaállítjuk a szakmai elvárásokat, jelentősen megnöveljük a vezetők bérét. A mai bürokratikus és megalázó minősítési rendszert, a mechanikus portfóliókészítést és az abszurd etikai kódexet megszüntetjük. Kidolgozunk és rendszerbe állítunk egy széles körű szakmai támogatással elkészített intézményi és pedagógusminősítési, értékelési rendszert!
- Meg fogjuk erősíteni a pedagógusokat segítő szakszolgálati rendszert.

- Az oktatást-nevelést érintő legfontosabb döntéseket a hatalom által kreált Nemzeti Pedagógus Kar helyett a pedagógusokat képviselő, valódi érdekérvényesítő munkát végző szakszervezetek és szakmai szervezetek bevonásával fogjuk meghozni.
- Radikálisan csökkenteni fogjuk a pedagógusok adminisztrációs terheit korszerű infokommunikációs ismeretekkel és eszközökkel, valamint képzett pedagógiai asszisztensekkel.
- A státusztörvény eltörlésével visszaadjuk a pedagógusok közalkalmazotti jogállását, ezzel párhuzamosan pedig kidolgozunk egy új, világos és átlátható életpályamodellt.
- A jogtalanul elbocsátott pedagógusokat azonnali hatállyal vissza fogjuk helyezni eredeti munkakörükbe. A pedagógus érdekvédelemmel kapcsolatos tankerületi figyelmeztetéseket és egyéb fegyelmi büntetéseket felülvizsgáljuk, valamint új, a valódi érdekérvényesítés elvén nyugvó sztrájtörvényt dolgozunk ki a közsférában.
- A pedagógus-előmeneteli rendszer szerint besoroltak garantált illetményét legalább 50 %-kal megemeljük.
- Átfogó bérrendezést hajtunk végre a nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott munkavállalók körében is.
- A pedagógus munkakörben foglalkoztatottak neveléssel-oktatással lekötött munkaidejét heti 22 órában fogjuk maximalizálni, valamint törvényben garantáljuk az efölötti túlórák kifizetését. Megteremtjük a feltételét, hogy a pedagógiai és gyógypedagógiai asszisztenseket legfeljebb heti 35 órára lehessen beosztani gyermek- vagy tanulócsoportban önállóan végzendő gyermekfelügyeletre.

3.5. Szektorsemleges finanszírozás, kiszámítható iskolafenntartás

Meggyőződésünk, hogy az oktatás irányítása és finanszírozása akkor szolgálja a társadalom érdekét, ha a döntések az óvodákhoz és az iskolákhoz közel, a helyi közösségek bevonásával, szakmai szempontok alapján, kiszámítható pénzügyi feltételek mellett születnek meg. A jelenlegi kormányzat ugyanakkor nemcsak az önkormányzati bölcsőderendszert tehermentesítő családi bölcsődék működését lehetetleníti el a differenciált finanszírozás rendszerével, de az iskolák államosításával, az iskolafenntartás központosításával tovább növelte az esélyegyenlőtlenséget az iskolarendszeren belül, amely már rövid távon is a szelekció és a szegregáció növekedéséhez vezetett. A centralizált iskolairányítás mára oda vezetett, hogy az intézményi autonómia elvesztése mellett az iskolák napi szintű finanszírozási gondokkal küzdenek. Ezért az iskolafenntartás és a finanszírozás kapcsán nem a még részletesebb szabályozás, hanem a források biztosítása kell hogy legyen az elsődleges feladat.

- Önálló, szakmai és politikai felelősséget egyaránt viselő, a teljes ágazat irányításáért felelős oktatási minisztériumot hozunk létre, amely természetes feladatának tekinti a szakmai és civil szervezetekkel, valamint a szakszervezetekkel történő folyamatos egyeztetést a közoktatás megújításáról.
- Az államnak az állami és önkormányzati bölcsődékkal azonos módon kell támogatnia a hiánypótló családi bölcsődéket, a szabályoknak és az állami finanszírozás feltételeinek, valamint a támogatásoknak egységesnek kell lenniük.
- Az iskoláknak az önálló gazdálkodási státusz visszaállítása mellett visszaadjuk a helyi oktatásszervezés feletti felügyeletet, továbbá biztosítjuk az intézményi autonómiát az iskola működése, a helyi tanterv kidolgozása, valamint a tankönyvhasználat kapcsán. A fenntartó feladata nem az iskola belső életének szabályozása, hanem a működés feltételeinek megteremtése és biztosítása.

- Megszüntetjük a Klebelsberg Központot. Visszaadjuk az iskolák működtetését az ehhez szükséges forrásokkal együtt azoknak az önkormányzatoknak, amelyek vállalják, hogy visszaveszik az intézmények fenntartását és működtetését.
- A közoktatási feladatellátási kötelezettséggel rendelkező települési önkormányzatok mellett olyan kistérségi közoktatási társulásokat hozunk létre, amelyek önálló gazdálkodók, saját költségvetéssel és vagyongazdálkodási joggal rendelkeznek. Azok az önkormányzatok, amelyek nem „veszik vissza” korábbi intézményeiket, ilyen társulás keretében látják el intézményfenntartói jogaikat, feladataikat.
- A központi normatív működési támogatás mellett a kistérségi közoktatási társulásoknak biztosítjuk a fejlesztésekhez, beruházásokhoz megpályázható központi forrásokat, valamint kidolgozzuk a forrásokat elosztó pályázati rendszer elveit és konkrét működési gyakorlatát is.
- Visszaállítjuk a szektorsemleges finanszírozást, megszüntetjük az egyházi, alapítványi, önkormányzati és állami intézmények finanszírozása közti különbségeket. Megvalósítjuk, hogy a köznevelésre fordított állami források elérjék az uniós átlagot.
- Szükségesnek tartjuk, ezért megteremtjük annak a feltételét, hogy az állami finanszírozásban részesülő egyházi intézmények biztosítsák a világnézetiileg semleges oktatást a diákjaik számára.
- Olyan finanszírozási rendszert vezetünk be, ahol csak azok az egyházi fenntartású intézmények jogosultak az állami finanszírozás igénybevételére, amelyek alapfokú intézmények esetében vállalják, hogy minden, a körzetükhöz tartozó tankötelezett gyermeket felvesznek.
- Olyan fenntartófüggetlen szempontsört, kritériumrendszert dolgozunk ki, amely alapján az oktatási intézmények a fenntartójuktól függetlenül kiegészítő normatívát igényelhetnek, és a
- meghirdetett programjuk alapján elszámoltathatók. Az egyházi és alapítványi fenntartású iskolák is ezen kritériumrendszer szerint lesznek jogosultak a kiegészítő normatívára.
- Átfogó, transzparens iskola- és óvodafelújítási és -bővítési programot indítunk.